Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 15. aprila 2021 *

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2008/909/PNZ – Člen 8, od (2) do (4) – Člen 17(1) in (2) – Člen 19 – Pri izdaji sodbe, s katero se izreče enotna kazen, se upošteva kazenska sankcija, ki je bila izrečena v drugi državi članici in jo je treba izvršiti v državi članici, v kateri se ta sodba izda – Pogoji – Okvirni sklep 2008/675/PNZ – Člen 3(3) – Pojem ‚posegati v obsodbo in odločitev o njenem izvrševanju', ki ga je treba upoštevati v novem kazenskem postopku, začetem v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila izrečena ta obsodba oziroma sprejeta ta odločitev"

V zadevi C-221/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Gdańsku (okrožno sodišče v Gdansku, Poljska) z odločbo z dne 15. februarja 2019, ki je na Sodišče prispela 11. marca 2019, v postopku

AV,

ob udeležbi

Pomorski Wydział Zamiejscowy Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik senata, N. Piçarra (poročevalec), D. Šváby, S. Rodin, sodniki, in K. Jürimäe, sodnica,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za poljsko vlado B. Majczyna, agent,

– za češko vlado M. Smolek, J. Vláčil in T. Machovičová, agenti,

– za špansko vlado sprva A. Rubio González, nato L. Aguilera Ruiz, agenta,

– za madžarsko vlado M. Z. Fehér in Z. Wagner, agenta,

* Jezik postopka: poljščina.

– za Evropsko komisijo S. Grünheid in L. Baumgart, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 8. oktobra 2020

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 3(3) Okvirnega sklepa Sveta 2008/675/PNZ z dne 24. julija 2008 o upoštevanju obsodb med državami članicami Evropske unije v novem kazenskem postopku (UL 2008, L 220, str. 32) ter na člen 8, od (2) do (4), člen 17(1), prvi stavek, in člen 19 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL 2008, L 327, str. 27), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2008/909).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka za izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen, zoper osebo AV, ki med drugim vključuje kazen odvzema prostosti, ki jo je izreklo sodišče druge države članice in je bila priznana zaradi njene izvršitve na Poljskem.

Pravni okvir

Pravo Unije

Okvirni sklep 2008/909

3 V uvodnih izjavah 6 in 15 Okvirnega sklepa 2008/909 je navedeno:

„(6) Ta okvirni sklep bi bilo treba izvajati in uporabljati na način, ki bi omogočal spoštovanje splošnih načel enakosti, pravičnosti in razumnosti.

[…]

(15) Ta okvirni sklep bi bilo treba uporabljati v skladu s pravico državljanov Unije do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, kot je določena v členu [21 PDEU].“

4 Člen 1 tega okvirnega sklepa določa:

„V tem okvirnem sklepu:

(a) ‚sodba‘ pomeni pravnomočno odločbo ali nalog sodišča države izdajateljice, s katerim je izrečena kazenska sankcija za fizično osebo;

(b) ‚kazenska sankcija‘ pomeni vsakršno zaporno kazen ali ukrep odvzema prostosti, izrečen za določen ali nedoločen čas na podlagi kazenskega postopka zaradi kaznivega dejanja;

(c) ‚država izdajateljica‘ pomeni državo članico, v kateri je bila izdana sodba;

(d) ‚država izvršiteljica‘ pomeni državo članico, kateri je bila sodba posredovana zaradi njenega priznanja in izvršitve.“

5 Člen 3 navedenega okvirnega sklepa v odstavkih 1 in 3 določa:

„1. Namen tega okvirnega sklepa je določiti pravila, na podlagi katerih država članica v luči zaradi lažje socialne rehabilitacije obsojene osebe prizna sodbo in izvrši kazensko sankcijo.

[…]

3. Ta okvirni sklep se uporablja le za priznavanje sodb in izvrševanje kazenskih sankcij v smislu tega okvirnega sklepa. […]“

6 Člen 8 istega okvirnega sklepa, naslovljen „Priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije“, določa:

„1. Pristojni organ v državi izvršiteljici v skladu s postopkom iz člena 5 prizna sodbo, posredovano v skladu s členom 4, in nemudoma sprejme vse potrebne ukrepe za izvršitev kazenske sankcije, razen če se odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena 9.

2. Kadar kazenska sankcija zaradi trajanja ni združljiva s pravom države izvršiteljice, se lahko pristojni organ države izvršiteljice odloči, da bo kazensko sankcijo prilagodil le, če je ta višja od najvišje kazni, ki je po nacionalnem pravu te države določena za podobna kazniva dejanja. Prilagojena kazenska sankcija ne sme biti nižja od najvišje kazni, ki je po pravu države izvršiteljice določena za podobna kazniva dejanja.

3. Kadar kazenska sankcija po svoji naravi ni združljiva s pravom države izvršiteljice, jo lahko pristojni organ države izvršiteljice prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki je po njenem pravu predviden za podobna kazniva dejanja. Takšna kazen ali ukrep mora čim bolj ustrezati kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izdajateljici; tako se kazen ne sme spremeni[ti] v denarno kazen.

4. Prilagojena kazenska sankcija po svoji naravi ali trajanju ne sme biti strožja od kazenske sankcije, ki jo je izrekla država izdajateljica.“

7 Člen 12 Okvirnega sklepa 2008/909, naslovljen „Odločitev o izvršitvi kazenske sankcije in roki“, v odstavku 1 določa:

„Pristojni organ države izvršiteljice čim prej odloči, ali bo priznal sodbo in izvršil kazensko sankcijo, ter o tem obvesti državo izdajateljico […]“.

8 Člen 17 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Pravo, ki ureja izvrševanje“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Izvrševanje kazenske sankcije ureja pravo države izvršiteljice. Samo organi države izvršiteljice so ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 pristojni za odločanje o postopkih za izvrševanje in sprejemanje vseh s tem povezanih ukrepov, vključno z razlogi za predčasni ali pogojni odpust.

2. Pristojni organ države izvršiteljice od skupnega trajanja odvzema prostosti, ki naj bi se prestalo, odšteje celotno obdobje odvzema prostosti, ki je že bilo prestano v zvezi s kazensko sankcijo, izrečeno s sodbo.“

9 Člen 19 istega okvirnega sklepa, naslovljen „Amnestija, pomilostitev in ponovni pregled sodbe“, določa:

„1. Amnestijo ali pomilostitev lahko podeli država izdajateljica in tudi država izvršiteljica.

2. Samo država izdajateljica lahko odloča o zahtevah za ponovni pregled sodbe, s katero je bila izrečena kazenska sankcija, ki naj bi se izvršila na podlagi tega okvirnega sklepa.“

10 Člen 21 Okvirnega sklepa 2008/909, naslovljen „Obveščanje s strani države izvršiteljice“, določa:

„Pristojni organ države izvršiteljice nemudoma obvesti pristojni organ države izdajateljice, in sicer na kakršen koli način, ki omogoča pisni zapis:

[…]

(e) o morebitni odločitvi o prilagoditvi kazenske sankcije v skladu s členom 8(2) ali (3), skupaj z obrazložitvijo takšne odločitve;

(f) o morebitni odločitvi, da se kazenska sankcija ne izvrši iz razlogov iz člena 19(1), skupaj z obrazložitvijo takšne odločitve;

[…]“.

Okvirni sklep 2008/675

11 V uvodnih izjavah 2, od 5 do 8 in 14 Okvirnega sklepa 2008/675 je navedeno:

„(2) Svet je 29. novembra 2000 v skladu s sklepi Evropskega sveta iz Tampereja sprejel program ukrepov za izvajanje načela o vzajemnem priznavanju odločb v kazenskih zadevah […], ki predvideva ‚sprejetje enega ali več instrumentov o uvedbi načela, da mora biti sodišču v eni državi članici pri oceni kazenske evidence storilca, ugotavljanju povratništva ter določitvi vrste kazni in načina njene izvršitve omogočeno upoštevati pravnomočne kazenske sodbe, ki so jih izrekla sodišča v drugih državah članicah‘.

[…]

(5) Treba bi bilo uveljaviti načelo, po katerem bi države članice obsodbam, izrečenim v drugih državah članicah, morale priznati učinke, enakovredne tistim, ki jih priznavajo obsodbam, izrečenim v skladu z nacionalno zakonodajo na njihovih sodiščih, in sicer ne glede na to, ali te učinke nacionalna zakonodaja obravnava kot dejansko stanje ali kot učinke postopkovnega ali materialnega prava. Vendar cilj tega okvirnega sklepa ni uskladiti posledice, ki jih različne nacionalne zakonodaje predvidevajo v zvezi z obstojem prejšnjih obsodb, obveznost upoštevanja prejšnjih obsodb, izrečenih v drugih državah članicah, pa velja le do tiste mere, do katere se prejšnje nacionalne obsodbe upoštevajo po nacionalni zakonodaji.

(6) V nasprotju z drugimi instrumenti namen tega okvirnega sklepa ni izvrševanje sodnih odločb, izdanih v eni državi članici, v drugi državi članici, marveč naj bi z njim omogočili, da bi prejšnje obsodbe, izrečene v določeni državi članic[i] lahko učinkovale v drugi državi članici, in sicer do tiste mere, do katere takšen učinek prejšnjih nacionalnih obsodb predvideva nacionalna zakonodaja.

[…]

(7) Učinki obsodbe, izrečene v drugi državi članici, bi morali biti enakovredni učinkom nacionalnih odločb, ne glede na to ali gre za predhodni postopek kazenskega postopka, sojenje ali izvršitev kazni.

(8) Če so v kazenskem postopku v državi članici na voljo informacije o prejšnji obsodbi v drugi državi članici, je treba, kolikor je mogoče, preprečiti, da se zadevna oseba obravnava manj ugodno, kakor če bi bila prejšnja obsodba nacionalna obsodba.

[…]

(14) Poseganje v sodbo ali njeno izvršitev zajema med drugim primere, ko se v skladu z nacionalno zakonodajo druge države članice s prejšnjo sodbo izrečena kazen prevzame ali vključi v drugo kazen, ki jo je nato treba dejansko izvršiti, in sicer do tiste mere, do katere prva kazen še ni bila izvršena ali njena izvršitev ni bila prenesena v drugo državo članico[.]“

12 V skladu s členom 1(1) tega okvirnega sklepa je njegov „[n]amen […] opredeliti pogoje, pod katerimi se v kazenskem postopku proti določeni osebi v državi članici upoštevajo prejšnje obsodbe, izrečene proti isti osebi zaradi drugih dejanj v drugih državah članicah“.

13 Člen 2 navedenega okvirnega sklepa opredeljuje „obsodbo“ kot „vsako pravnomočno kazensko razsodbo, s katero je ugotovljena krivda za kaznivo dejanje“.

14 Člen 3 istega okvirnega sklepa, naslovljen „Upoštevanje obsodbe, izrečene v drugi državi članici, v novem kazenskem postopku“, določa:

„1. Vsaka država članica poskrbi, da se v skladu z nacionalnim pravom v kazenskem postopku proti določeni osebi upoštevajo prejšnje obsodbe, izrečene proti isti osebi zaradi drugih dejanj v drugih državah članicah, v zvezi s katerimi so bile v skladu z veljavnimi instrumenti o vzajemni pravni pomoči ali izmenjavi informacij iz kazenske evidence pridobljene informacije, kolikor se upoštevajo prejšnje nacionalne obsodbe in so priznani enakovredni pravni učinki, kot jih priznavajo prejšnjim nacionalnim obsodbam.

2. Odstavek 1 se uporablja v predhodnem postopku, med sojenjem in pri izvršitvi sodbe, zlasti v zvezi z veljavnimi postopkovnimi pravili, vključno s tistimi o začasnem pridržanju, opredelitvi kaznivega dejanja, vrsti in višini kazni in pravili, ki urejajo izvršitev odločbe.

3. Z upoštevanjem prejšnjih obsodb, izrečenih v drugih državah članicah, kot določa odstavek 1, se ne posega v prejšnje obsodbe ali kakršne koli odločitve, povezane z njihovim izvrševanjem v državi, v kateri poteka nov postopek, niti se jih ne razveljavlja ali revidira.

[…]“.

Poljsko pravo

15 Člen 85(4) kodeks karny (kazenski zakonik) z dne 6. junija 1997 (Dz. U. št. 88, pozicija 553) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, določa:

„Pri izreku enotne kazni se ne upoštevajo kazni, izrečene s sodbami iz člena 114a kazenskega zakonika.“

16 Člen 114a(1) kazenskega zakonika določa:

„Za obsodbo se šteje tudi pravnomočna odločba o obsodbi zaradi storitve kaznivega dejanja, ki jo v državi članici Evropske unije izreče sodišče, pristojno za kazenske zadeve, razen če v skladu s poljskim kazenskim zakonom dejanje ne pomeni kaznivega dejanja ali se storilec ne kaznuje ali če je bila izrečena kazen, ki je poljski zakon ne določa.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

17 AV, poljski državljan, je 31. julija 2018 pri predložitvenem sodišču Sąd Okręgowy w Gdańsku (okrožno sodišče v Gdansku, Poljska) vložil predlog za izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen in ki vključuje dve zaporni kazni, na kateri je bila obsojena oseba AV, in sicer, prvič, zaporno kazen, ki jo je Landgericht Lüneburg (deželno sodišče v Lüneburgu, Nemčija) izreklo s sodbo z dne 15. februarja 2017, priznano zaradi njene izvršitve na Poljskem s sklepom predložitvenega sodišča z dne 12. januarja 2018, in ki jo mora oseba AV prestajati od 1. septembra 2016 do 29. novembra 2021, ter drugič, zaporno kazen, ki jo je predložitveno sodišče izreklo s sodbo z dne 24. februarja 2010 in ki jo bo morala mora oseba AV prestajati od 29. novembra 2021 do 30. marca 2030.

18 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da pravna kvalifikacija dejanj, na podlagi katerih je bila izdana sodba Landgericht Lüneburg (deželno sodišče v Lüneburgu), ustreza pravni kvalifikaciji v poljskem pravu in da je trajanje kazni odvzema prostosti, ki jo je treba izvršiti na Poljskem zaradi priznanja te sodbe, enako trajanju kazni, ki jo je izreklo nemško sodišče, in sicer pet let in tri mesece.

19 Oseba AV v predlogu za izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen, trdi, da je bila sodba, ki jo je izdalo Landgericht Lüneburg (deželno sodišče v Lüneburgu), priznana zaradi njene izvršitve na Poljskem, zato so izpolnjeni pogoji za izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen in ki zajema to kazensko sankcijo.

20 Predložitveno sodišče navaja, da je sodba, s katero se izreče enotna kazen, na meji med meritorno sodbo in izvršitvijo kazenske sankcije ter da zajema obsodbe, ki so postale pravnomočne, z namenom „popraviti pravni odziv“ na storjena kazniva dejanja, ki bi lahko bila predmet enega samega postopka, in tako „racionalizirati kazni“. Predložitveno sodišče poudarja, da sodba, s katero se izreče enotna kazen, ne pomeni vmešavanja v zadevni posamični sodbi, ker ne posega v bistvene elemente teh sodb, zlasti v ugotovitev krivde storilca danega kaznivega dejanja, temveč omogoča presojo celotne kaznive dejavnosti osebe, ki je bila večkrat obsojena, in da se lahko spremeni le trajanje teh obsodb. Navedeno sodišče navaja tudi, da je, če so izpolnjeni pogoji, obvezno izdati sodbo, s katero se izreče enotna kazen.

21 Vendar predložitveno sodišče meni, da člen 85(4) kazenskega zakonika v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, v povezavi s členom 114a tega zakonika prepoveduje izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen in ki zajema kazenske sankcije, izrečene na Poljskem, in kazenske sankcije, izrečene v drugih državah članicah in priznane zaradi njihove izvršitve na Poljskem.

22 Po mnenju predložitvenega sodišča taka prepoved pomeni, da bi bila oseba, ki je bila večkrat obsojena v eni sami državi članici, v ugodnejšem položaju kot oseba, ki bi bila obsojena v različnih državah članicah. Upoštevanje kazenskih sankcij, izrečenih v drugi državi članici in priznanih v skladu z Okvirnim sklepom 2008/909, v okviru sodbe, s katero se izreče enotna kazen, zaradi njihove izvršitve v državi članici, v kateri se izda sodba, s katero se izreče enotna kazen, pa bi na ravni Unije zagotavljalo enako obravnavanje oseb, ki so v podobnem položaju, in okrepilo vzajemno zaupanje med državami članicami.

23 V teh okoliščinah je Sąd Okręgowy w Gdańsku (okrožno sodišče v Gdansku, Poljska) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 3(3) Okvirnega sklepa [2008/675] razlagati tako, da se za dejanje, ki vpliva […], v smislu te določbe šteje ne le to, da se s sodbo, s katero se izreče enotna kazen, upošteva kazen, izrečena s sodbo, sprejeto v državi članici […], temveč tudi to, da se s to sodbo taka kazen, ki je bila prevzeta v izvršitev v drugi državi članici […], skupaj s sodbo, ki je bila izdana v tej državi, upošteva v okviru sodbe, s katero se izreče enotna kazen?

2. Ali je glede na določbe Okvirnega sklepa [2008/909], navedenih v [njegovem] členu 8, od (2) do (4), [njegovem] členu 19 (1) in (2) ter [njegovem] členu 17(1), prvi stavek, […], mogoče sprejeti sodbo, s katero se izreče enotna kazen, s katero bi se kazni, [naložene] v državi članici […], ki [so bile prevzete] v izvršitev v drugi državi članici […], skupaj s sodbo, ki je bila izdana v tej državi, upoštevale v okviru sodbe, s katero se izreče enotna kazen?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

24 Najprej je treba navesti, da so nacionalna kazenska zakonodaja in nacionalna pravila kazenskega postopka, ki urejajo sodbo, s katero se izreče enotna kazen, sicer načeloma v pristojnosti držav članic, vendar morajo slednje to pristojnost izvajati ob spoštovanju prava Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 26. februarja 2019, Rimšēvičs in ECB/Latvija, C-202/18 in C-238/18, EU:C:2019:139, točka 57).

25 Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe je razvidno, da je treba v poljskem pravu izdati sodbo, s katero se izreče enotna kazen, če so izpolnjeni pogoji za izrek enotne kazni v zvezi z več kazenskimi sankcijami, ki so postale pravnomočne. Prav tako je očitno, da se s sodbo, s katero se izreče enotna kazen, ne vpliva na ugotovitev krivde glede teh kazenskih sankcij, ki je postala pravnomočna, ampak spreminja obseg naložene ali naloženih kazni.

26 Poleg tega je iz spisa, predloženega Sodišču, razvidno, da sodba, s katero se izreče enotna kazen, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, v skladu s katero se ena ali več kazni, ki so bile predhodno izrečene zoper zadevno osebo, spremeni v novo enotno kazen, nujno privede do izida, ki je ugodnejši za zadevno osebo. Zadevna oseba je namreč lahko na podlagi več kazenskih sankcij obsojena na enotno kazen, katere obseg je manjši od seštevka posameznih kazni, izrečenih na podlagi posameznih predhodnih kazenskih sankcij. V takem primeru ima sodišče polje proste presoje za določitev višine kazni na podlagi upoštevanja položaja ali osebnosti zadevne osebe, ali tudi olajševalnih ali obteževalnih okoliščin.

27 V teh okoliščinah je treba tako sodbo, s katero se izreče enotna kazen, razlikovati od ukrepov izvršitve kazni odvzema prostosti (glej v tem smislu sodbo z dne 10. avgusta 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, točka 85).

28 V obravnavani zadevi je predmet predloga AV za izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen, med drugim kazen odvzema prostosti petih let in treh mesecev, izrečena zoper njega s sodbo Landgericht Lüneburg (deželno sodišče v Lüneburgu) z dne 15. februarja 2017, ki je bila s sklepom predložitvenega sodišča priznana zaradi njene izvršitve na Poljskem.

29 Ker sta priznanje navedene sodbe, ki ga je opravilo predložitveno sodišče, in izvršitev kazenske sankcije, izrečene osebi AV, na Poljskem urejena z Okvirnim sklepom 2008/909 v smislu določb člena 1 v povezavi z členom 3(3) tega okvirnega sklepa, je treba najprej preučiti drugo vprašanje, ki se nanaša na razlago tega okvirnega sklepa.

Drugo vprašanje

30 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba določbe člena 8, od (2) do (4), v povezavi z določbami člena 17(1) in (2) ter člena 19 Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da dopuščajo izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen, ki ne zajema le ene ali več kazenskih sankcij, predhodno izrečenih zoper zadevno osebo v državi članici, v kateri je bila izdana ta sodba, s katero se izreče enotna kazen, ampak tudi eno ali več kazenskih sankcij, izrečenih zoper njo v drugi državi članici, ki se v skladu s tem okvirnim sklepom izvršijo v prvi državi članici.

31 V zvezi s tem glede določb člena 8(2) tega okvirnega sklepa na prvem mestu iz njih izhaja, da se lahko pristojni organ države izvršiteljice v smislu člena 1(d) tega okvirnega sklepa odloči, da bo kazensko sankcijo, izrečeno v državi izdajateljici, v smislu točke (c) istega člena prilagodil le takrat, kadar kazenska sankcija zaradi trajanja ni združljiva s pravom države izvršiteljice in kadar je ta višja od najvišje kazni, ki je po pravu te države določena za podobna kazniva dejanja. Tako prilagojena kazenska sankcija ne sme biti nižja od najvišje kazni, ki je po pravu države izvršiteljice določena za podobna kazniva dejanja (glej v tem smislu sodbo z dne 11. marca 2020, SF (Evropski nalog za prijetje – Jamstvo vrnitve v izvršitveno državo), C-314/18, EU:C:2020:191, točka 64).

32 Če kazenska sankcija, izrečena v državi izdajateljici, po svoji naravi ni združljiva s pravom države izvršiteljice, člen 8(3) Okvirnega sklepa 2008/909 pristojnemu organu te države izvršiteljice dopušča tudi, da jo prilagodi glede na kazen ali ukrep, ki je po njenem pravu določen za podobna kazniva dejanja, pod pogojem, da prilagojena kazenska sankcija čim bolj ustreza kazenski sankciji, ki je bila izrečena v državi izdajateljici. Nikakor pa se slednja kazenska sankcija ne sme spremeniti v denarno kazen.

33 Prav tako v skladu s členom 8(4) Okvirnega sklepa 2008/909 prilagojena kazenska sankcija po svoji naravi ali trajanju ne sme biti strožja od kazenske sankcije, ki jo je izrekla država izdajateljica (glej v tem smislu sodbo z dne 11. marca 2020, SF (Evropski nalog za prijetje – Jamstvo vrnitve v izvršitveno državo), C-314/18, EU:C:2020:191, točka 64).

34 Poleg tega mora biti morebitna odločitev o prilagoditvi kazenske sankcije v skladu s členom 8(2) in (3) Okvirnega sklepa 2008/909 na podlagi njegovega člena 21(e) pisno sporočena pristojnemu organu države izdajateljice, skupaj z obrazložitvijo takšne odločitve.

35 Člen 8, od (2) do (4), Okvirnega sklepa 2008/909 torej določa stroge pogoje za to, da pristojni organ države izvršiteljice prilagodi kazensko sankcijo, izrečeno v državi izdajateljici, ti pogoji pa so tudi edina izjema od načelne obveznosti, ki jo ima navedeni organ na podlagi člena 8(1) tega okvirnega sklepa, da prizna sodbo, ki mu je bila posredovana, in da nemudoma ukrene vse potrebno za izvršitev kazenske sankcije, katere trajanje in narava ustrezata tistima, ki sta določena v sodbi, izdani v državi izdajateljici (glej v tem smislu sodbi z dne 8. novembra 2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, točka 36, in z dne 11. januarja 2017, Grundza, C-289/15, EU:C:2017:4, točka 42).

36 Iz navedenega izhaja, da je treba člen 8, od (2) do (4), Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da dopušča, da sodba, s katero se izreče enotna kazen, zajema eno ali več kazenskih sankcij, izrečenih v drugih državah članicah, ki se v skladu s tem okvirnim sklepom izvršijo v državi članici, v kateri je bila izdana ta sodba, s katero se izreče enotna kazen, pod pogojem, da ta sodba ne privede do prilagoditve trajanja ali narave navedenih kazenskih sankcij, ki bi presegla stroge omejitve iz teh določb.

37 Nasprotna rešitev bi povzročila, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 115 sklepnih predlogov, neupravičeno različno obravnavanje oseb, ki so bile obsojene na več kazenskih sankcij v eni sami državi članici, in oseb, ki so bile obsojene na več kazenskih sankcij v več državah članicah, kadar se v obeh primerih kazenske sankcije izvršujejo v isti državi članici. Kot je navedeno v uvodni izjavi 6 Okvirnega sklepa 2008/909, pa je treba ta okvirni sklep izvajati in uporabljati na način, ki bi omogočal spoštovanje splošnih načel enakosti, pravičnosti in razumnosti.

38 Poleg tega bi tako različno obravnavanje v obravnavani zadevi prizadelo državljana Unije, ki je uresničeval pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, kot je določena v členu 21 PDEU. Kot je navedeno v uvodni izjavi 15 tega okvirnega sklepa, pa je treba ta okvirni sklep izvajati v skladu s to pravico.

39 Na drugem mestu, v zvezi s členom 17 Okvirnega sklepa 2008/909 je po eni strani iz odstavka 1 tega člena razvidno, da izvrševanje kazenske sankcije na podlagi tega okvirnega sklepa ureja pravo države izvršiteljice po tem, ko je bila obsojena oseba premeščena k pristojnim organom te države, ti pa so načeloma edini pristojni za odločanje o postopkih za izvrševanje in sprejemanje vseh s tem povezanih ukrepov, vključno z razlogi za predčasni ali pogojni odpust. Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 111 sklepnih predlogov, ta določba zajema ukrepe za zagotovitev materialne izvršitve kazni odvzema prostosti in ponovnega vključevanja obsojene osebe v družbo. Za sodbo, s katero se izreče enotna kazen, kakršna je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari – ki jo je treba, kot je razvidno iz točke 27 te sodbe, razlikovati od ukrepov izvršitve kazni odvzema prostosti – pa ni mogoče šteti, da spada na področje uporabe člena 17(1) Okvirnega sklepa 2008/909.

40 Na drugi strani odstavek 2 istega člena pristojnim organom države izvršiteljice nalaga, da od skupnega trajanja odvzema prostosti, ki naj bi se prestalo v državi izvršiteljici, odšteje celotno obdobje odvzema prostosti, ki ga je obsojena oseba že prestala v državi izdajateljici pred njeno premestitvijo.

41 Iz tega sledi, da je treba člen 17(1) in (2) Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da dopušča, da sodba, s katero se izreče enotna kazen, zajema eno ali več kazenskih sankcij, izrečenih v drugih državah članicah, ki se v skladu s tem okvirnim sklepom izvršijo v državi članici, v kateri je bila izdana ta sodba, s katero se izreče enotna kazen, pod pogojem, da se s to sodbo spoštuje obveznost iz navedenega odstavka 2, da se od skupnega trajanja odvzema prostosti, ki naj bi se prestalo v državi izvršiteljici, odšteje celotno obdobje odvzema prostosti, ki ga je obsojena oseba, odvisno od primera, že prestala v državi izdajateljici.

42 Na tretjem mestu, v zvezi s členom 19 Okvirnega sklepa 2008/909 odstavek 1 tega člena po eni strani določa, da lahko amnestijo ali pomilostitev podeli država izdajateljica in tudi država izvršiteljica. Kot izhaja iz člena 21(f) tega okvirnega sklepa, se z amnestijo in pomilostitvijo konča izvrševanje kazni. Cilj sodbe, s katero se izreče enotna kazen, kot je opisana v točkah 25 in 26 te sodbe, pa ni končanje takšnega izvrševanja.

43 Po drugi strani je na podlagi člena 19(2) Okvirnega sklepa 2008/909 samo država izdajateljica pristojna za odločanje o zahtevah za ponovni pregled sodbe, s katero je bila izrečena kazen ali ukrep odvzema prostosti, ki naj bi se v skladu s tem okvirnim sklepom izvršila v drugi državi članici. Vendar niti cilj niti učinek sodbe, s katero se izreče enotna kazen, kot je opisana v točkah 25 in 26 te sodbe, ne more biti ponovni pregled kazenskih sankcij, izrečenih v drugih državah članicah, ki se na podlagi navedenega okvirnega sklepa izvršijo v državi članici, v kateri je bila izdana ta sodba, s katero se izreče enotna kazen.

44 Iz tega sledi, da je treba člen 19 Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da dopušča, da sodba, s katero se izreče enotna kazen, zajema eno ali več kazenskih sankcij, izrečenih v drugih državah članicah, ki se v skladu s tem okvirnim sklepom izvršijo v državi članici, v kateri je bila izdana ta sodba, s katero se izreče enotna kazen, pod pogojem, da ta sodba ne privede do ponovnega pregleda teh kazenskih sankcij.

45 Glede na navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba določbe člena 8, od (2) do (4), v povezavi z določbami člena 17(1) in (2) ter člena 19 Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da dopuščajo izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen, ki ne zajema le ene ali več kazenskih sankcij, predhodno izrečenih zoper zadevno osebo v državi članici, v kateri je bila izdana ta sodba, s katero se izreče enotna kazen, ampak tudi eno ali več kazenskih sankcij, izrečenih zoper njo v drugi državi članici, ki se v skladu s tem okvirnim sklepom izvršijo v prvi državi članici. Vendar taka sodba, s katero se izreče enotna kazen, ne sme privesti do prilagoditve trajanja ali narave teh zadnjih kazenskih sankcij, ki bi presegla stroge omejitve iz člena 8, od (2) do (4), Okvirnega sklepa 2008/909, do kršitve obveznosti iz člena 17(2) tega okvirnega sklepa, da se od skupnega trajanja odvzema prostosti, ki naj bi se prestalo v državi izvršiteljici, odšteje celotno obdobje odvzema prostosti, ki ga je

obsojena oseba, odvisno od primera, že prestala v državi izdajateljici, ali do ponovnega pregleda kazenskih sankcij, izrečenih zoper njo v drugi državi članici, s čimer se krši člen 19(2) navedenega okvirnega sklepa.

Prvo vprašanje

46 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3(3) Okvirnega sklepa 2008/675 v povezavi z njegovo uvodno izjavo 14 razlagati tako, da dopušča izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen, ki ne zajema le ene ali več kazenskih sankcij, predhodno izrečenih zoper zadevno osebo v državi članici, v kateri je bila izdana ta sodba, s katero se izreče enotna kazen, ampak tudi eno ali več kazenskih sankcij, izrečenih zoper njo v drugi državi članici, ki se v skladu s okvirnim sklepom 2008/909 izvršijo v prvi državi članici, pod pogojem, da se z navedeno sodbo, s katero se izreče enotna kazen, ne posega v obsodbo, izrečeno v drugi državi članici ali v kakršno koli odločitev, povezano z njenim izvrševanjem, niti se ta obsodba ne razveljavi ali revidira v smislu te določbe Okvirnega sklepa 2008/675.

47 V zvezi s tem je treba najprej navesti, da je v skladu s členom 1(1) Okvirnega sklepa 2008/675 namen tega okvirnega sklepa opredeliti pogoje, pod katerimi se v novem kazenskem postopku zoper določeno osebo v državi članici v smislu člena 2 tega okvirnega sklepa upoštevajo prejšnje obsodbe, izrečene zoper isto osebo zaradi drugih dejanj v drugi državi članici (glej v tem smislu sodbi z dne 21. septembra 2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, točka 25, in z dne 5. julija 2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, točka 27). Kot je razvidno iz uvodne izjave 2 tega okvirnega sklepa, je njegov cilj omogočiti oceno kazenske evidence zadevne osebe.

48 Namen Okvirnega sklepa 2008/675 torej ni, kot je navedeno v njegovi uvodni izjavi 6, izvrševanje sodnih odločb, izdanih v eni državi članici, v drugi državi članici (sodba z dne 21. septembra 2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, točka 45).

49 Namen Okvirnega sklepa 2008/675, kot je razvidno iz njegovih uvodnih izjav od 5 do 8, je, da vsaka država članica zagotovi, da se prejšnjim kazenskim obsodbam, izrečenim v drugi državi članici, priznajo pravni učinki, ki so enakovredni pravnim učinkom, priznanim prejšnjim nacionalnim obsodbam v skladu z njenim nacionalnim pravom.

50 V skladu s tem ciljem člen 3(1) tega okvirnega sklepa v povezavi z njegovo uvodno izjavo 5 državam članicam nalaga, da morajo poskrbeti, da se v primeru novega kazenskega postopka zoper osebo prejšnje obsodbe, izrečene proti isti osebi zaradi drugih dejanj v drugi državi članici, v zvezi s katerimi so bile v skladu z veljavnimi instrumenti o vzajemni pravni pomoči ali izmenjavi informacij iz kazenske evidence pridobljene informacije, na eni strani upoštevajo toliko, kolikor se upoštevajo prejšnje nacionalne obsodbe na podlagi nacionalnega prava, in da se jim, na drugi strani, priznajo enakovredni učinki, kot se priznavajo prejšnjim nacionalnim obsodbam v skladu s tem pravom, ne glede na to, ali se ti učinki obravnavajo kot dejansko stanje ali kot učinki postopkovnega ali materialnega prava (glej v tem smislu sodbi z dne 21. septembra 2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, točka 26, in z dne 5. julija 2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, točka 28).

51 Člen 3(2) Okvirnega sklepa 2008/675 določa, da se takšna obveznost uporablja v predhodnem kazenskem postopku, med sojenjem in pri izvršitvi sodbe, zlasti v zvezi z veljavnimi postopkovnimi pravili, vključno s tistimi o opredelitvi kaznivega dejanja, vrsti in višini kazni ter pravili, ki urejajo izvršitev odločbe (sodbi z dne 21. septembra 2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, točka 27, in z dne 5. julija 2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, točka 29).

52 Sodišče je že presodilo, da se Okvirni sklep 2008/675 uporablja za nacionalni postopek za naložitev enotne prostostne kazni zaradi njene izvršitve ob upoštevanju kazni, ki jo je osebi naložilo nacionalno sodišče, in kazni, naložene v okviru predhodne obsodbe, ki jo je sodišče druge države članice izreklo zoper isto osebo zaradi drugih dejanj (sodba z dne 21. septembra 2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, točka 29).

53 V tem okviru se v skladu s členom 3(3) Okvirnega sklepa 2008/675 z upoštevanjem prejšnjih obsodb, izrečenih v drugih državah članicah, v novem kazenskem postopku ne sme posegati v prejšnje obsodbe ali kakršne koli odločitve, povezane z njihovim izvrševanjem v državi, v kateri poteka nov kazenski postopek, niti se ne razveljavljajo ali revidirajo navedene obsodbe, ki jih je treba upoštevati, kot so bile izrečene (glej v tem smislu sodbi z dne 21. septembra 2017, Beshkov, C-171/16, EU:C:2017:710, točka 44, in z dne 5. julija 2018, Lada, C-390/16, EU:C:2018:532, točka 39).

54 V zvezi s tem je v uvodni izjavi 14 Okvirnega sklepa 2008/675 navedeno, da „poseganje“ v sodbo ali njeno izvršitev v smislu člena 3(3) tega okvirnega sklepa zajema med drugim „primere, ko se v skladu z nacionalno zakonodajo druge države članice s prejšnjo sodbo izrečena kazen prevzame ali vključi v drugo kazen, ki jo je nato treba dejansko izvršiti, in sicer do tiste mere, do katere prva kazen še ni bila izvršena ali njena izvršitev ni bila prenesena v drugo državo članico“.

55 Iz člena 3(3) Okvirnega sklepa 2008/675 v povezavi z njegovo uvodno izjavo 14 tako izhaja, prvič, da primeri, v katerih je naložena enotna kazen, niso izključeni s področja uporabe tega okvirnega sklepa, in drugič, da izrek enotne kazni posega v prejšnjo obsodbo ali njeno izvrševanje, kadar prva obsodba še ni bila izvršena ali ni bila prenesena v drugo državo članico zaradi njene izvršitve.

56 Zato, kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točkah 83 in 84 sklepnih predlogov, če je bila prejšnja kazenska obsodba, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, izrečena v prvi državi članici, v skladu z Okvirnim sklepom 2008/909 posredovana in priznana zaradi njene izvršitve v drugi državi članici, okoliščina, da se ta obsodba v drugi državi članici upošteva za izrek sodbe, s katero se izreče enotna kazen, ne more „posegati“ v to obsodbo ali v njeno izvrševanje, niti se ne „razveljavi“ ali „revidira“ v smislu člena 3(3) Okvirnega sklepa 2008/675, pod pogojem, da se s to sodbo, s katero se izreče enotna kazen, glede navedene obsodbe spoštujejo pogoji in omejitve iz člena 8, od (2) do (4), člena 17(2) in člena 19 (2) Okvirnega sklepa 2008/909, kot so navedeni v točkah 36, 41 in 44 te sodbe.

57 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da mora sodišče, ki odloča v novem kazenskem postopku, kot je postopek izdaje sodbe, s katero se izreče enotna kazen, v postopku v glavni stvari, za zagotovitev, da se prejšnjim obsodbam, izrečenim v drugi državi članici, priznajo učinki, ki so enakovredni učinkom prejšnjih nacionalnih obsodb, načeloma upoštevati prejšnjo obsodbo, ki jo je izreklo sodišče druge države članice, enako kot bi upoštevalo prejšnjo obsodbo, ki jo je izreklo sodišče države članice, pod katero spada, in sicer, če se spoštujejo pogoji in omejitve, ki so navedeni v prejšnji točki.

58 To razlago potrjuje cilj Okvirnega sklepa 2008/675, kot je naveden v točki 49 te sodbe, da se, kolikor je mogoče, prepreči, da se zadevna oseba obravnava manj ugodno, kakor če bi bila zadevna prejšnja obsodba nacionalna obsodba.

59 Glede na zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3(3) Okvirnega sklepa 2008/675 v povezavi z njegovo uvodno izjavo 14 razlagati tako, da dopušča izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen, ki ne zajema le ene ali več kazenskih sankcij, predhodno izrečenih zoper zadevno osebo v državi članici, v kateri je bila izdana ta sodba, s katero se izreče enotna kazen, ampak tudi eno ali več kazenskih sankcij, izrečenih zoper njo v drugi državi članici, ki se v skladu z Okvirnim sklepom 2008/909 izvršijo v prvi državi članici, pod pogojem, da se z navedeno sodbo, s katero se izreče enotna kazen, glede navedenih kazenskih sankcij spoštujejo pogoji in omejitve iz člena 8, od (2) do (4), člena 17(2) in člena 19(2) tega okvirnega sklepa.

Stroški

60 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. **Določbe člena 8, od (2) do (4), v povezavi z določbami člena 17(1) in (2) ter člena 19 Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, zaradi njihovega izvrševanja v Evropski uniji, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da dopuščajo izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen, ki ne zajema le ene ali več kazenskih sankcij, predhodno izrečenih zoper zadevno osebo v državi članici, v kateri je bila izdana ta sodba, s katero se izreče enotna kazen, ampak tudi eno ali več kazenskih sankcij, izrečenih zoper njo v drugi državi članici, ki se v skladu s tem okvirnim sklepom izvršijo v prvi državi članici. Vendar taka sodba, s katero se izreče enotna kazen, ne sme privesti do prilagoditve trajanja ali narave teh zadnjih kazenskih sankcij, ki bi presegla stroge omejitve iz člena 8, od (2) do (4), tega okvirnega sklepa, do kršitve obveznosti iz člena 17(2) tega okvirnega sklepa, da se od skupnega trajanja odvzema prostosti, ki naj bi se prestalo v državi izvršiteljici, odšteje celotno obdobje odvzema prostosti, ki ga je obsojena oseba, odvisno od primera, že prestala v državi izdajateljici, ali do ponovnega pregleda kazenskih sankcij, izrečenih zoper njo v drugi državi članici, s čimer se krši člen 19(2) navedenega okvirnega sklepa.**

2. **Člen 3(3) Okvirnega sklepa Sveta 2008/675/PNZ z dne 24. julija 2008 o upoštevanju obsodb med državami članicami Evropske unije v novem kazenskem postopku v povezavi z njegovo uvodno izjavo 14 je treba razlagati tako, da dopušča izdajo sodbe, s katero se izreče enotna kazen, ki ne zajema le ene ali več kazenskih sankcij, predhodno izrečenih zoper zadevno osebo v državi članici, v kateri je bila izdana ta sodba, s katero se izreče enotna kazen, ampak tudi eno ali več kazenskih sankcij, izrečenih zoper njo v drugi državi članici, ki se v skladu z Okvirnim sklepom 2008/909, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299, izvršijo v prvi državi članici, pod pogojem, da se z navedeno sodbo, s katero se izreče enotna kazen, glede navedenih kazenskih sankcij spoštujejo pogoji in omejitve iz člena 8, od (2) do (4), člena 17(2) in člena 19(2) Okvirnega sklepa 2008/909, kakor je bil spremenjen.**

Podpisi